

Прывітанне, Маленькі Чытач! Сёння я хачу распавесці Табе аб тым, кім з'яўляецца місіянер і чым ён займаецца. Напэўна, Ты ўжо чуў ад старэйшых пра місіянераў альбо, можа, нават сустракаў такіх людзей. Місіянер – гэта, перадусім, чалавек добрай волі, які ахвяруе самога сябе для іншага чалавека, для Касцёла. Місіянеры падарожнічаюць па розных краінах і абвяшчаюць Евангелле тым людзям, якія ніколі нічога не чулі пра Бога. Яны таксама будуць бальніцы і паселішчы для бедных, апекуюцца дзіцячымі садкамі і школамі, клапацяцца пра хворых і старэйшых людзей. †

Вядома, быць місіянерам нялёгка: чужая краіна, незнаёмая мова і звычаі, нязвыклы клімат і да т. п. Але ўсе гэтыя перадумовы нішто ў параўнанні з мэтай, дзеля якой усё робіцца.

Служэнне місіянераў з'яўляецца выкананнем задання, якое даў Пан Езус: “Ідзіце і навучайце ўсе народы і хрысціце іх у імя Айца і Сына, і Святога Духа. Вучыце іх захоўваць усё, што Я загадаў вам” (Мц 28, 19–20). Найперш за гэтае заданне ўзяліся 12 апосталаў. Збаўца, ведаючы, што памрэ на крыжы, наказаў ім, каб пасля Яго смерці, уваскрасэння і ўнебаўшэсця яны надалей працягвалі распавядаць пра Айца, Сына Езуса Хрыста, Святога Духа і пра збаўленне. Апосталы сталі першымі місіянерамі, якія вырушылі ў розныя часткі свету, каб евангелізаваць людзей – абвяшчаць Добрую Вестку пра любоў Найвышэйшага да кожнага чалавека, пра ахвяру Божага Сына, пра прабачэнне грахоў, пра вечнае жыццё, а таксама каб дапамагаць усім тым, хто мае ў гэтым патрэбу.

Пасля апосталаў многія святары, манахі і манахіні, а таксама свецкія людзі адправіліся ў аддаленыя месцы ў свеце, каб “ісці і абвяшчаць”, як загадаў Езус. Гэтая місія працягваецца па сённяшні дзень. Шмат людзей выязджаюць за межы сваёй Радзімы і адпраўляюцца на розныя кантыненты. Але і Ты таксама можаш быць місіянерам! Для гэтага неабавязкова пакідаць месца свайго прабывання.

Прапаную Тваёй увазе апавяданне, у якім раскажваецца пра адну шчаслівую дзяўчынку, якая была місіянеркай для іншых.

Алёнка вельмі любіла шпацыраваць па лесе. Адночы яна ўбачыла матылька, які заблытаўся ў ажныхах. Дзяўчынка вельмі асцярожна, каб не пашкодзіць прыгожыя крылы, высвабодзіла яго з калючых галін і адпусціла. Матыль адляцеў на адлегласць,

3 місіянерамі абвяшчаем Хрыста

Аўтар: С. Вераніка Блізнюк FMA
21.10.2018 00:00

але раптам вярнуўся і ператварыўся ў прыгожую фею. Алёнка адкрыла рот ад здзіўлення.

– Я хачу аддзячыць за дабрыню, – сказала фея, – таму выканаю тваю самую вялікую мару.

Дзяўчынка на імгненне задумалася, а затым адказала:

– Я хачу быць шчаслівай!

Фея схілілася над ёй, сказала нешта на вуха і знікла. Ішоў час, і ніхто ў вёсцы не быў больш шчаслівым, чым Алёнка. Калі ў яе пыталіся аб сакрэце радасці, тая толькі ўсміхалася ў адказ.

Прайшлі гады, і Алёнка пастарэла. Але заставалася дабрадушнай і самай шчаслівай у вёсцы. Суседзі, а таксама яе ўнукі баяліся, што ўнікальны сакрэт шчасця памрэ разам з ёй.

– Раскажы нам, што табе некалі сказала фея? – прасілі яе.

І, нарэшце, у адзін цудоўны дзень бабулька, усміхаючыся, сказала:

– Фея сказала, што ўсе, нават калі не свядомыя гэтага, маюць патрэбу ўва мне.

Алёнка была шчаслівая, бо адчувала сябе патрэбнай. Гэтым прынцыпам кіруюцца і місіянеры, бо ахвярна дапамагаюць іншым. Але і Ты патрэбны місіям! Якім чынам? Вельмі важнае значэнне мае Твая малітва за місіянераў, маленькія ахвяры цягнення ў іх інтэнцыі, а таксама матэрыяльная дапамога: грошы, адзенне, прадукты харчавання, якія можна скласці ў парафіі на карысць місій. І ніколі не забывайся пра тое, што і сам можаш быць місіянерам там, дзе жывеш, вучышся, адпачываеш.

Заданне: напішы сваю малітву за місійныя краіны і ўсіх місіянераў; маліся ёю кожны вечар да канца месяца кастрычніка.